

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A BALKÖZÉPPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.
 Egész évre 10 frt.
 Félévre 5 frt.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy hónapra 1 frt.
 Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *reszenyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt hasabos petitior 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkeszt. irodában vétettek fel. Az előfizetési s hirdetési pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztési irodába. „Tisza”-bankház (Főpéc 1584. szám. a. földszint jobbra) csemezendők.

Történelmi dráma itt először.
DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
 IV. Bóriet 14. szám.
 Pénteken, decz. 1-én:
 adatik:
DALMA
 az avarok utolsó Chaganja.
 Dráma 4 felv. írta Jókai Mór.
 Kezdeté 7 órakor, vége 9 után.

Debrecen, decz. 31.
 = Az 1874-ik év épen haldoklik már e pillanatban, midőn e sorokat írjuk, s néhány óra még s átéljük az új év küszöbén.
 Hazánkra nevezetes év e kettő, a ma elmuló, s az, mely holnap virrad reánk; s alkotmányunk s nemzeti fejlődésünk történetében bizonyosan vasgát betűkkel lesz mind 1874, mind 1875 fejeztve.
 Az év, mely fölünk ma bucsut vesz, mint azt már lapunk többször hangszólta, a fájdalmas beismerés korszaka volt a magyar nemzetre nézve. De bármennyire fájdalmas legyen is bevallása annak, hogy sok, igen sok oly hiba követtetett el, melyeket igen kevés honfűi jó akarattal, s szilárdabb összetartással kikerülni lehetett volna. — csak örvendünk, hogy a nemzet, ha mindjárt keserű veszteségek, s anyagi erejét túlhaladó áldozatok árán is üntadára öbrédt az elkövetett hibáknak, s valahára belátta azt, hogy ha az eddig követett uton hagyja magát vezetett, az anyagi megsemmisülés örvényébe jut.
 Igen, az 1874-ik év sok komoly figyelműt igényelt a nemzetre, s most a haza polgárain a sor, hogy e feltevéseket jól fortolóra véve a ránk következő fontos éven minden megtegyenek arra nézve, hogy az Ausztriával kötött kiegyezés tartama alatt elkövetett, — a nemzet nagy része által ószintén bevallott, beismert nagy hibák helyrehozassanak, jóvátelessenek.
 Igen, a haza polgárain a sor megmutatni azt, hogy csak is azon törekvések számíthatnak a magyar nemzet pártfogására, melyek alkotmányos szabadságunknak önállóságára, anyagi helyzetünk okserű rendezésére vannak irányozva.
 És mindegyik a ránk következő 1875-ik év bőven fogja az alkalmat szolgáltatni; s a midőn ez éven legszébb alkotmányos jogunkat gyakorolni fogjuk, e jog gyakorlásával határozni fogunk egyszerűsággal hazánk közel jövője miként alakulása felett is.
 Terve van a levegő új pártalakulási hírekkel, s e hírek mintegy tényleges támpontokat találnak új politikai lapok keletkezésében, melyek mintegy az alakulandó új pártok előőrseiképpen jelennek meg.
 Hűia istennek, a felbomlás ezen jelentkező folyamatait csak az ellentétben észleljük, s az egykor híres deákparti többség kebelében kiütött a zűrzavar, mely a választások bekövetkeztével fogja a legnagyobb valószínűség szerint tetőpontját elérni, s a melyből pártunk — bízunk a nemzet józan belátásában és honszeretetében, — tetemesen erősöbödve s többségre emelkedve fogja magát Magyarországot ügyeinek vezetésére felküzdeni.
 Ezen szempontból lesz ránk pártunkra, s a házra nézve rendkívül fontos a bekövetkező 1875-ik év.
 Adja az ég, hogy azon remények, melyeket hazánk mostoha sorsának jobbrafordítása tekintetéből az újévhez köntünk teljesüljenek; de a midőn ez óhajunkat kifejezzük, nem mulasztadjuk el, hogy fel ne említsük azon példabeszédet:
 „Segíts magadon ember, hogy segít meg az isten is, s fel ne hívjuk a hon polgárait, hogy kiki a maga tehetségével, erejével s most legközelebb a választások alkalmával, szavazatával járuljon hozzá egy egészséges többség alapításához, mely szakítva a hibás alapított rendszerrel, s tanulva a múltból, addig, míg még nem meg erőslejes kezekkel a

nemzet hajójának kormányrudját, s azt azon zászló alatt vezesse a rég ohajtott biztos révbe, melyre jelégéül hazánk önálló államisága s anyagi és szellemi fejlődésünk előmozdítása vannak írva.
 És ha a nemzet e zászló alatt egyesül s e zászló diadala jut, akkor hazánk történetében az 1875-ik év arany betűkkel leend beírva.
 * A „N. Fr. Presse” azt hirtel, hogy a magyar konservatívoknak több-elekedő tagja Pozsonyban értekezletet tartott s hogy azt ünnepe után ismételni fogja. A pozsonyi „Recht” című lap e hírrel szemben kijelenti, hogy az teljesen alaptalan s a „N. Fr. Presse”-t valóságilag mistificalták.

* A képviselőház a közalapok és alapítványok jogi természetének megvizsgálására bizottságot küldött ki, mely négy tagból álló albizottságot alakított a tanulmányi alap jogi természetének megvizsgálására. Ez albizottság többsége: Horváth Mihály, Hoffmann Pál s Horváth Nándor ez alap országos jellege mellett nyilatkozott; a negyedik biz. tag, gr. Apponyi Albert ez ellenében külön véleményét jelentett be.

* A magyar délnyugati vasutak egyesítésének terve a „N. Fr. Presse” értesülése szerint megoldása felé közeledek. Ugyanazon párisi pénzügyi csoport, mely eddig állítólag vonatkozott a magyar délnyugati vasutak egyesítésének tervét az eddig ismert alakban és az eddigi társakkal szövetkezve megvalósítani, most részben új alapon és önállóan lépett föl és már egy Zichy közlekedési miniszterrel, mint az egyes érdekltet vasutársaságokkal az alkudozásokat meg is kezdte.

* Szentesített törvények. A hivatalos lap tegnapi száma közteszi az 1874. évi 36. törvényeket az 1875. évi első negyedében viselendő közterhekről és fedezendő államköltségekről, az 1874. évi 37. törvényeket a közös államháztartás 1875. és 1876. évi zárszámadásában engedélyezett kiadási többletek Magyarországra eső részének fedezéséről, az 1874. évi 38. törvényeket a földadóról, a házadóról, a jövedelemadóról és a dohányjövédékről, a cukoradóról, a bor- és husfogasztási adóról és a dohányjövédékről szóló törvények hatályának meghosszabbításáról.

* Asbóth fölmentését az összes lapok helyeslik. Az „Ellenőr” ez ügyben a következő jóváhis nyilatkozatot tartalmazza: „Asbóth János ur felmentetett hivataláról. Ezen nem is lehet csodálkozni; mert ha valaki, saját aesse alatt, olyan dolgokat és oly módokban ír egy kormányról, mint a milyenneket és a miként ő ír: az nem lehet azon kormány hivatalnok. Minden hatalom — bármely párt kezénél is — hasonlólag járna el a hasonló esetekben. Ez nem azt teszi, hogy Asbóth János úr irapírat megzavartatott, hanem azt, hogy neki magának kellett volna lemondani hivataláról, mielőtt a rendszer felett, melyet szolgált, s a miniszterek iránt, kiknek hivatalnokai volt, nemcsak rossz véleményre jutott, de ezen véleményét, saját neve alatt, demonstratív és feltűnő alakban nyilvánosságra is hozni köteleztéknek tartotta. Az olyan nyilatkozatokra, mint az övéi, képesek és készek volnának esetleg mi is, hanem egyttal be is adnók lemondásunkat és nem váránk felmentésünkre, ha hivatalban volnánk.”

Országgyűlési tudósítás.

A főrendiház ülése decz. 30-án.
 Elnök Perczel; jegyzők Beóthy, Szeniczey. A kormány részéről jelen vannak: Bittó, Pauler, Szende.
 Bittó István miniszterelnök kihirdetés végett ányújtja az 1873. 39. tv. hatályának megkosszabításáról, az 1871. v. t. cz. 29. szakszában adott telekkönyvi bélyeg és illetékmentesség hatályának meghosszabbításáról, a városi főispánság megszűntetéséről, a megyék s hatóságok közigazgatási költségeiről, a jövő évi újonczjutalékról szóló javaslatokat.
 Beóthy s Szeniczey jegyzők felrítva olvasassák a szentesített törvények, melyek ezzel kihirdeték.
 Hitelesítettén ezután a jegyzőkönyv, az ülés véget ért.
 A főrendi ház ülésén — mely ezután tartott — ávitattat a képviselőházi üzenet s a törvényjavaslatok, melyek ezután ott is kihirdetettek.

Az ügyvédi kamarák.

A hivatalos lap az igazságügyi miniszternek következő rendeletét teszi közzé:
 Az 1874. évi XXXIV. törvények 7-ik §-ában nyert felhatalmazás erejével fogja, az ügyvédi kamarák számát, székhelyét és kerületét következőleg állapítom meg:
 Azon kir. törvényszékek nevei, melyeknek kerületeire az ügyvédi kamara kiterjed:

1. Arad
2. Balassa-Gyarmat
3. Besztercebánya
4. Brassó
5. Budapest
6. Debreczen
7. Eger
8. Eperjes
9. Győr
10. Gyulafehérvár
11. Kassa
12. Kecskemét
13. Kolozsvár
14. Máramaros-Sziget
15. Marosvásárhely
16. Miskolcz
17. Nagy-Várad
18. Nagy-Szeben
19. Pécs
20. Pozsony
21. Sopron
22. Szabadka
23. Szatmár-Németi
24. Szeged
25. Székes-Fehérvár
26. Temesvár
27. Zala-Egerszeg

Ezen rendeletet a kir. e. f. bíróságoknál és a kir. ügyészségeknél oly helyiségben függesztessék ki, hogy a gyakorlati ügyvédek annak tartalmáról ez uton is tudomást szerezheszenek.
 Budapest, 1874. decz. 28-án.
 Dr. Pauler Tivadar, s. k.

Román Miron beiktatása.

Nagy-Szeben, decz. 27.
 A román görög-keleti egyház érseke és belső titkos tanácsos Román Miron ur f. hó 24-én tartó ünnepélyes bevonulását itteni székhelyére. Reggel 9 órakor a görög-keleti egyházi tanácsosok küldöttsége fogadta és üdvözölte az indóházánál a dalias terméket és megnyerő modoru fopapot; s miután a fővikárius, Popea üdvözölő szavaira felelt, a számára kirendelt négyesfogatu diszintóban helyet foglalt. Baján Popeával s kezdetét vette a bevonulás. Elöl robogott nagyszámu lovasapat román nemzeti öltönyben egyházi lobogók alatt, ezután mindjárt az érsek diszfogata, melyet kocsiak sorszára követett. A román tanuló ifjuság sorfalazt érkezett a menet az érseki palotához, hol az egyházi tanács által testületileg fogadtattott s üdvözöltetett az új érsek. — Az arra következő két napon át magánjellegű látogatások fogadtattak. — Ma reggel 9 órakor, a szókias szertartások között, melyekre megjelentek az összes katonai és polgári hatóságok, az érseki székes-egyházban megtörtént az ünneplés beiktatás, minek bevégete után misét mondott maga az új érsek. Isteni tisztelet után kezdetét vette a hivatalos tisztelet minden rendű és osztályú közegek és egyetek részéről. A mérsáros-utca hol az érseki palota fekszik, rég nem látott kitüntetésben részesült. A kocsi és gyalog érkező tisztelegzők egész özőne lepte el, az érseki palota egy mélykaszó hasonlított, mely a tisztelegzők sokasága ki és beözönlővén kapuján, az érdeklkülli szemlélőre nézve is nagyszerű látványt nyújtott.
 Ma délután 2 órakor a római császárhoz czimzett városi vendéglő nagyterme alig volt képes befogadni a diszembére meghívott összes tisztelegzők számát s még a pálokyok is diszes hölgykoszorúval voltak zsúfolva. Az első hivatalos toasztot az új érsek mondotta román nyelven ó császári és apostoli királyi felségére s a felséges uralkodó családjára, mire Meteanu nagyváradi püspöki helyettes ugyancsak román

nyelven köszöntötte fel az érseket. Erre ismét az érsek román Miron magyar nyelven köszöntötte fel a magyar királyi kormányt kiemelve alkotmányos érületét, mire a szászok grófia Conrád Mór szintén magyar nyelven felelt s tapintatosan adott kifejezést abbeli meggyőződésének, hogy ő felsége magyar kormány, minden időben hajlandó leszen a román keleti egyház által hozandó, a magasabb politikai érdekekkel nem ellenkező intézkedések támogatására segédkeket nyújtani. Végül megint csak az érsek s ezuttal német nyelven közönteette föl az összes véderőt, mire az erdélyi főhadparancsnok altábornagy br. Ringelheim felelt a hadserg nevében.
 S ezzel vége is lett a hivatalos felköszöntéseknek s következett véghetetlen sora a magánjellegű toasztoknak, melyek csakis az ebéd teljes bevégetésével érték végetek.
 Az új érsek minden oldalról általános figyelemben és tiszteletben részesült vajha sikerülne tapintatos vezetésével egyháza összes tagjait meggyőzni arról, hogy a magyar állam alkotmányá bástyái között biztosabb a politikai szabadság mint rajtok kívül. (R-m.)

Balmaz-Ujváros, decz. 29.
 „Le roi est mort, vive le roi!” — A mint egyik előző levelemben már tudostám az idevaló kaszinó feltepte a „lenni vagy nem lenni” ügy Hamlet-kérdést. — A kérdés a legkedvezőbb lelt előntve, a mennyiben a „nem lenni” tragikus szavak bírtak tulyklyal s így a „volt” újvárosi kaszinó szerencsésen — jobblétre szenderült. Az isten nyugosztalja meg szegény, árva lelkét!
 Azaz, hogy még sem halt meg! Értsük meg egymást! de, hogy ez lehetséges legyen egy pár világozó szóval kell szolgálunk.
 Ha nem csalódom, s ha az e tárgyban kapott értesítés való, úgy Balmaz-Ujváros kaszinója anno Czopf, vagy talán még előbb, azon korban, midőn a vállalkozó azon versengtek, hogy melyik legyen hát a „csalhatatlan” lett alapítva; s így — magától értődik — a „czopf” vagy ha jobban tetszik a „vallás” díj-nélküli tiszteletbeli tagul lett felvéve, később pedig titkos tanácsosi rangra emeltetett, „kinek” (vegyük személyné, mert kitudja, hát ha az volt) szava megrávdó lett. — A másfél-öbön igen tisztelt dípnéküli tiszteletbeli tagságból, titkos tanácsosi rangra emelt ipésnek azonban csak egyik hibája volt; de, ha szorosra vesszük e kis hibának is csak a felével bírt t. i. hogy — irtóztató avagy undorodott? — a krónika még nem jegyezte fel a — libasírtól. Ugyebár kérem oly ártatlan valakit, ez, mint akár egy kántor excommunicationja! Bizonyosan gyenge gyomru volt! — de azért a teperőt, májat megette, — szóval én nem takargatom többé, hanem kiírom világoosan: Midőn a kaszinó megalakult — első ízben, egyenélly ur ember ajánlatára — nevűk ezuttal még nem nevezem, az lett volna elfogadandó, hogy a zsidók tagokul ne vételessenek fel; de miután e — a lá Lonkay szt. Antal hadonázó lovszok nem akartak a zsebbhez nyúlni, hogy a biztosan bekövetkező deficitet fedezzék, savanyú képpel, de lelkükben azon erős elhatározással, hogy majd megbeleszerint a zsidóknak kaszinói tag árukat, beleegyeztek a többség határozatába. És miként az irás monda: — „Az ő vágyuk szerint történt” — Kitémjeneték a zsidókat a kaszinóból, minek egyszert és logikus következménye az lett, hogy az — szerencsésen megbukott, mert alig volt 5-6 tagja. Mulatságai silányul ütöttek ki s nemhogy jövedelmet hajtottak volna, de még kár volt. Nem volt képes több mint in summa 2, mond két lapot tartani. stb. stb. stb. Eladósodott a roz kormánzás miatt, s már azon volt, hogy az épület megbeszélte s az árát a Semseyek által — mint a kiké a porta — kifizetették maguknak, hogy hitelezőikől szabaduljanak.
 De most phónixként újra feltámadt hamvaiból.
 Nehány lelkes, derék korunk szellemével haladó férfiú buzgólkodása következtében Ujváros lakosai, értelemsége egyvő túmörül, egy életképes, a helyi viszonyokhoz mért polgári kaszinót alakított. A tagok száma már a 20-on túl van; 8 lapot u. m. „Hon”, „Pesti Napló”, „Lloy”, „Magyarország s a nagyvilág”, „Vasárnapi és politikai újságok”, „Debreczeni Ellenőr” és „Borszem Jankó”-t járta, mely lapoknak másod-praenumeránsai vannak s így csak fele költségen vannak.
 Nem mulasztatom el néhánvat azon derék polgárok közül megemlíteni, kik a kaszinó kor-igényei szerinti megállapításán buzgólkodtak. Plávitás Kálmán, Ambrus Jakab, dr. Schiller Ignác, dr. Rózsa Jakab, Scheer Lajos urak stb. fogadják a derék férfiak a közvélemény lelkes köszönetét.
 S így bítran elmondhatjuk:
 „Le roi est mort, vive le roi!”
 Meghalt a kaszinó, éljen a kaszinó!
 En megragyok győzödvé, hogy a mig ismét nem alakul egy clique mely „ur” akar lenni, addig becsülettel meg fog állani a kaszinó s virágozni indúlnd. Kíváncsian nézünk a tisztelegzők megválasztása elébe, mely jövő héten fog megtörténni. Simplex.

Cseléd-rendszabály.
 Debreczen sz. kir. város területére.
 A cselédeknek s gazdáknak a szolgálati viszonyokból eredő kölcsönös jogaik és kötelezeteikre a következő szabályok szerint vannak megállapítva.

I. Általános szabályok.
 1. §. Gazda nevezett alatt oly egyén, férfi vagy nő, értetik, ki más egyént meghatározott bérért és időre bizonyos házi, vagy mező gazdasági teendőkre maga, illetleg családja irányában lekötözte.
 2. §. Cseléd az oly egyén, férfi vagy nő, ki magát házi vagy mező gazdasági teendőkre, bizonyos meghatározott bérért és időre, más irányában lekötözte.
 3. §. Nem tekintetik cselédnek oly egyén, ki egy bizonyos szolgálatra 6- időre ugyan magát más irányában lekötözte, de mely szolgálat a háztartási vagy gazdasági viszonyokra nem vonatkozik, p. o. művészek, kereskedési és iparszabók, tanoncok stb.
 4. §. Cselédnek oly egyén sem tekinthető, ki egy harmadik irányában bármely háztartási, vagy gazdasági teendőkre ugyan, de naponkénti díjazásért, vagy bizonyos határozott munkára, de általános fizetésért van lekötöztetve, nyílen például a napszámos, favágó, somnás stb.
 5. §. Minden cseléd, különbség és kivétel nélkül úgy benn a városban, mint annak határában mielőtt szolgálatba állna: köteles magát cselédkönyvvel ellátni.
 Ly cselédkönyv helyelieknek szülők vagy ismert egyén jóállása mellett, — vidékieknek pedig rendes igazolási jegy vagy illetékesi helyének előjárásága által kiállított és pecsétellettott honossági-illetékesi-bizonyítványra adatik ki a helybeli kapitányi hivatal által, a belyégydon kívül fizetendő 20 krajczárral.
 6. §. Cselédkönyv nélkül senki szolgálatban nem állhat, sem cselédet fel nem fogadhat.
 Mindenki tartozik cseléd változás idején újból felfogadott cselédjét habár cselédkönyvvel el van is az látva a kapitányi, mint rendőri hivatalnál bejelenteni.
 Úgyzinté — nyilvántartás végett — ugyanott bejelentendő a cselédéki felfogadott azon cs. kir. közgy. hadsergebéli szabadságot katonák, vagy magy. kir. honvédek is, kik katonai könyveskékkel szegődnek be, kik mint cselédkönyvvel el nem látott egyének csak ily bejelentés esetén fognak rendes cselédéki tekintetben, reájk s szabály sulva vagy kedvezménye alkalmaztatni, ha szolgálatban létüket a kapitányi hivataltól nyert tartózkodási jeggyel igazolnák.
 7. §. Sem a gazdának cselédét elbocsátani, sem a cselédnek szolgálatából kilépni — előleges felmondás nélkül — rendszerint nem szabad.
 A felmondásnak, ha a cseléd havi szolgálatra szegődött, a szolgálat idejének elteltelétől 14 nappal, ha félre vagy hosszabb időre fogadottat, 4 héttel előbb kell megrőntenni, és ezen határidő mind a gazda, mind a cseléd részéről megtartandó.
 A szolgálati szerződés, ha a szabályszerűleg megkötött időben fel nem mondatott, a legközelebbi egész időszakra érvényben marad.
 8. §. A szolgálati idő meghatározása felek kölcsönös beleegyezésével és a helyi szokástól, melyszerint a változások rendszerint újév és pünköstkör történeken, függ, kivéve a szoptatós dajkákat, kik habár a vi szolgálatra vagy hosszabb időre szegődnek is, szolgálatukat — a 41. §. esetét kivéve — midáddig, míg más alkalmas dajka helyükbe nem találta — el nem hagyhatják.
 9. §. Kocsis vagy béres rendszerint félénél rövidebb időre be nem szegődhetik.
 10. §. Cselédől, gazdája hira nélkül venni semmit nem szabad, az ellenkezőleg cselekvők, ha rájuk bizonyítatik, miszerint a cseléd e minőségét tudták, orgazdik gyanánt büntetettek és kártérítésre köteleztettek.
 11. §. Szolgálatba már elszegődött cseléd szolgálatól elidegeníteni, onnan netaláni ígéretkeivel elcsalogatni vagy az őt felfogadó gazdát rágalmozni, avagy szolgálatból kilejésre izzgatni tilos. Az ez ellen vétők 1—fontól 10—fontig terjedhető pénzbírsággal, vagy aránylagos fogsággal büntetnek.
 Szökött cselédnek, szökésre alkalmat és tartózkodó helyet adók, a szökött cseléd által okozott kár megtérítésén kívül 2—20 forintig terjedő bírsággal, s esetleg 1—10 napi fogsággal fenytettek. (Folytatjuk.)

Az év utolsó napján.

Az ősz észrevétlen hervadásával az év is véget ért. A mily észrevétlenül hullata el levelet a fa s zarándt el a virág, s vette fel teli kontóssát a föld, oly észrevétlenül multak el a pezsgő örökök vidám napjai avagy a fájdalom kínzó gyötrelmes percei. Volt s nincs. E tudatlan a lélek elborul s tündőve felsóhaj. Fáj és ég keblünk a természet e néma lassu hervadásán, mert hisz oly szép az elhaló természet, szép, de mégis oly bus oly szomorú.
 Ilyen a földi élet. Mulcköny minden ami itt létezik, örökös rohamok és emulvas van itt csak, nem a valódi öröm házaja ez; s bármint fájjon lelkünknek ez igazság, a lélek itt hazá-ját nem találja.
 Ez élet, a sors, egy betölthetetlen ürt képezett sziveinkben, s mi a hit, a megismerés által igyekszünk ez ürt betölthetni, míg ismét mások a kétségbeesés vas körme között adják fel a remény utolsó szikráját is.
 Héví szerelmentől égett a leányka, elérhetetlen, betölthetetlen vagy lelkesítő a tüzes ifjú, nagy tetteket igyekezett végezni az agy; s esendes boldogságról álmodott az agg; most, midőn az év elteltével megkérdezik szivök titkos hurjait, azt kapják válaszul, hogy az

emeinek: et várhat.
 olni is
 fürkészszük is, folyása.
 ban:
 5 évben.
 arad
 egy héten.
 ik
 zúdnék:
 iztos jele
 nek.
 ek folytán:
 eretnini.
 go:
 egetni.
 dike,
 utni
 akkor:
 pot adni.
 szuretelhetsz;
 u:
 ig szigoru.
 ében
 znek.
 a magát,
 nek.
 larzás,
 zsiobgnak:
 sz a tél,
 apoknak.
 a borod,
 legyen,
 ber
 megyen.
 napok járnak:
 aban
 idnak.
 vigyázd meg,
 gát:
 ed, várd meg,
 szagát.
 agy:
 fe mutat;
 pagátot,
 at.
 észit.
 a karácsony
 zarmárját.
 nyhoz!
 kor lenni,
 ne örvendj,
 szoból enni.
 rendezni,
 szes akadna.
 igazgatni:
 udhatja.
 ANK. 1. méro
 3.40.—3.60.,
 a 2.15—2.25.
 tengeri 2.50
 1 méro kása
 zsa szalonna
 6 frt.
 Antal.
 szlo.
 Női divat és vasszn fakidra.

